

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 135/12
Luxemburg, 23 octombrie 2012

Hotărârea în cauzele conexe C-581/10
Nelson și alții/Deutsche Lufthansa AG și C-629/10 TUI Travel și alții/Civil
Aviation Authority

Curtea confirmă jurisprudența sa potrivit căreia pasagerii zborurilor care au întârzieri prelungite pot fi despăgubiți

Atunci când ajung la destinația lor finală cu trei ore sau mai mult după ora de sosire prevăzută, pasagerii pot solicita companiei aeriene o compensație în sumă fixă, cu excepția cazului în care întârzierea este cauzată de împrejurări extraordinare

Dreptul Uniunii¹ prevede că, în caz de anulare a unui zbor, pasagerii pot primi o compensație în sumă fixă al cărei quantum este cuprins între 250 și 600 de euro. În Hotărârea *Sturgeon*², Curtea de Justiție a considerat că pasagerii zborurilor întârziate pot fi asimilați pasagerilor zborurilor anulate în ceea ce privește dreptul la compensație. Prin urmare, Curtea a decis că, dacă ajung la destinația lor finală cu trei ore sau mai mult după ora de sosire prevăzută inițial, aceștia pot solicita companiei aeriene o compensație în sumă fixă, cu excepția cazului în care întârzierea este cauzată de împrejurări extraordinare.

Amtsgericht Köln (Tribunal regional din Köln, Germania) și High Court of Justice (Regatul Unit) doresc să obțină precizări cu privire la înțelesul Hotărârii *Sturgeon*. În prima cauză (C-581/10), instanța germană este sesizată cu un litigiu între unii pasageri și compania aeriană Lufthansa cu privire la întârzierea zborului lor cu mai mult de 24 de ore față de orarul prevăzut inițial. În a doua cauză (C-629/10), TUI Travel, British Airways, easyJet Airline, precum și International Air Transport Association (asociație internațională de transport aerian - IATA) au sesizat instanța din Regatul Unit ca urmare a refuzului Civil Aviation Authority (autoritate de aviație civilă) de a admite cererea lor de a nu le impune o obligație de a despăgubi pasagerii zborurilor întârziate. Acest organism independent, responsabil cu punerea în aplicare a reglementării din domeniul aviației în Regatul Unit, precizase că era obligat să respecte Hotărârea *Sturgeon*.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea confirmă interpretarea dreptului Uniunii pe care a dat-o în Hotărârea *Sturgeon*. Curtea amintește că **principiul egalității de tratament** impune ca pasagerii zborurilor întârziate să fie considerați ca fiind într-o situație comparabilă cu pasagerii zborurilor anulate „în ultimul minut” în ceea ce privește aplicarea dreptului lor la compensație, întrucât acești pasageri suportă o neplăcere similară, și anume o pierdere de timp.

Or, având în vedere că pasagerii zborurilor anulate au dreptul la o compensație în cazul în care pierderea de timp suportată este egală sau mai mare de trei ore, Curtea hotărăște că **pasagerii zborurilor întârziate pot de asemenea să invoce acest drept** atunci când suportă, ca urmare a întârzierii zborului lor, aceeași pierdere de timp, cu alte cuvinte **atunci când ajung la destinația finală cu trei ore sau mai mult după ora de sosire prevăzută inițial de operatorul de transport aerian**.

În aceste condiții, legiuitorul Uniunii, prin adoptarea acestei legislații, urmărea să creeze un echilibru între interesele pasagerilor aerieni și cele ale operatorilor de transport aerian. Astfel, **o întârziere de această natură nu conferă dreptul la o despăgubire a pasagerilor dacă operatorul de transport aerian poate face dovada că întârzierea prelungită este cauzată de**

¹ Regulamentul nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 7/vol. 12, p. 218).

² Hotărârea Curtii din 19 noiembrie 2009, *Sturgeon* (C-402/07 și C-432/07), a se vedea și [CP nr. 102/09](#).

împrejurări excepționale care nu ar fi putut să fie evitate în pofida adoptării tuturor măsurilor rezonabile, cu alte cuvinte împrejurări care scapă de sub controlul efectiv al operatorului de transport aerian.

Curtea subliniază de asemenea că obligația de despăgubire a pasagerilor zborurilor întârziate este **compatibilă cu Convenția de la Montreal**³. În această privință, Curtea constată că pierderea de timp inerentă unei întârzieri a zborului constituie o neplăcere care nu este reglementată în Convenția de la Montreal. În consecință, obligația de despăgubire a pasagerilor zborurilor întârziate se situează în afara domeniului de aplicare al acestei convenții, fiind însă complementară sistemului de daune interese pe care îl prevede aceasta.

În continuare, Curtea consideră că obligația respectivă este compatibilă **și cu principiul securității juridice** potrivit căruia pasagerii și operatorii de transport aerian trebuie să cunoască cu exactitate întinderea drepturilor și obligațiilor lor.

Mai mult, Curtea precizează că această cerință este **conformă cu principiul proporționalității, potrivit căruia** actele instituțiilor Uniunii nu trebuie să depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, iar inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate. În această privință, Curtea constată că obligația de compensație nu vizează toate întârzierile, ci numai întârzierile prelungite. Pe de altă parte, companiile aeriene nu au obligația să plătească o compensație dacă pot face dovada că anularea sau întârzierea prelungită este cauzată de împrejurări excepționale.

În fine, Curtea examinează solicitările companiilor aeriene în cauză, care urmăresc limitarea în timp a efectelor hotărârii pronunțate. Acestea din urmă apreciază că dreptul Uniunii nu poate fi invocat ca temei pentru cererile de compensație ale pasagerilor privind zboruri care au întârziat anterior datei pronunțării prezentei hotărâri, cu excepția pasagerilor care, la data pronunțării acestei hotărâri, introduseseră deja o acțiune în vederea obținerii unei compensații.

În această privință, **Curtea răspunde că nu este necesar să fie limitate în timp efectele prezentei hotărâri.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

³ Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, semnată la Montreal la 9 decembrie 1999 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2001/539/CE din 5 aprilie 2001 (JO L 194, p. 38, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 112)